

Κορίνθου Παύλος από Μονή Αγάθωνος: «Ο Όσιος Βησσαρίων άνοιγε τον δρόμο από το χιόνι»

/ [Ιερές Μονές](#)

© Δημήτρης Ανάγνω

Στην λευκοφορεμένη από το χιόνι Ιερά Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου [Οσίου Αγάθωνος](#) τελέσθηκε χθες ο Πανηγυρικός Εσπερινός για την μνήμη του Οσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου. Όπως και τότε, στις 22 Ιανουαρίου του 1991 ημέρα της οσιακής κοιμήσεως του Αγίου, έτσι και φέτος 35 χρόνια μετά, το Μοναστήρι του Αγάθωνα και η οροσειρά της Οίτης ήταν κατάλευκη και βυθισμένη στο χιόνι.

Με μέριμνα του οικείου Ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος [κ. Συμεών](#) και την αρωγή και συνδρομή των συνεργείων της πολιτικής προστασίας της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος, του Δήμου Λαμιέων και της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, οι δρόμοι που οδηγούν στο Μοναστήρι, παρά την

συνεχή και σφοδρότατη χιονόπτωση παρέμειναν ανοιχτοί και ασφαλείς και έτσι πολλοί ήταν εκείνοι που ανηφόρισαν στο Μοναστήρι της Παναγίας, για να τιμήσουν τον Όσιο Βησσαρίωνα τον Αγαθωνίτη και Θαυματουργό, του οποίου το ιερό σκήνωμα είναι άφθαρτο, καθώς και την Ιερά και Θαυματουργό Εικόνα του Αγίου Αχιλλίου, Αρχιεπισκόπου Λαρίσης, την οποία κατόπιν αιτήματος του οικείου Ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών εκόμισε προ ημερών ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος.

Στον Πολυαρχιερατικό Εσπερινό χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους **κ. Παύλος**, συγχοροστατούτων των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών, Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερωνύμου και Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Τους Αγίους Αρχιερείς και τις συνοδείες τους υποδέχθηκαν με εγκαρδιότητα και αγάπη ο Καθηγούμενος της Μονής **Αρχιμ. π. Γερμανός Γιαντσίδης** και οι Πατέρες της Ιεράς Αδελφότητας.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος (89,4 Fm) και από διαδικτύου, ενώ τους Ιερούς Ύμνους της εγκεκριμένης υπό της Ιεράς Συνόδου Ακολουθίας, η οποία αποτελεί ποίημα του Υμνογράφου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ απέδωσαν πολυμελείς χοροί μαθητών και πτυχιούχων του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός» υπό τον Διευθυντή Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ.

Τους Αγίους Αρχιερείς προσεφώνησε ο οικείος Ποιμενάρχης, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Παύλος χαρακτηριστικά ανέφερε:

`<span data-mce-type="bookmark" style="display: inline-block; width: 0px; overflow: hidden; line-height: 0;" class="mce_SELRES_start"></span>`

«Ευρισκόμεθα σήμερα σε έναν τόπο, ο οποίος έχει πραγματικά σηματοδοτηθεί από την παρουσία Αγίων, κυρίως από το γεγονός ότι μέσα στους αιώνες διαχρονικά κατοικείται από μοναχούς, οι οποίοι αγωνίζονται τον πνευματικό αγώνα.

Τα λόγια μου γίνονται ακόμα πιο δύσκολα τα λόγια μου και η θέση μου ενώπιον και της Λάρνακος του Αγίου, όπου αδιάφθορο το σώμα του παρουσιάζεται ενώπιον μας για να δηλοποιήσει αυτό που ο λαός του Θεού εγνώριζε, γνωρίζει και θα γνωρίζει στους αιώνες των αιώνων, ότι ο Γέροντας Βησσαρίων ήταν όχι απλώς ο πνευματικός της εν Φθία Εκκλησίας, αλλά ήταν και Άγιος ενώπιον του Θεού. Μία μαρτυρία την οποία οι ίδιοι οι κάτοικοι του τόπου, όχι μόνο οι μοναχοί, γνώριζαν

και ομολογούσαν.

Γι' αυτό τον Άγιο, οποίος όπως ακούσαμε στο τροπάριο, το πρώτο στοιχείο της ύπαρξής του ήταν η απλότητα, ήταν απλούς εν τοις τρόποις, έτσι φανερώθηκε σε όλους, μια απλότητα η οποία μας θυμίζει τους μεγάλους Πατέρες της Εκκλησίας μας, μας θυμίζει όλους αυτούς, οι οποίοι πέρασαν μέσα από το μαρτύριο της συνειδήσεως ζώντας ακατάπαυστα διά της υπακοής στον πνευματικό ασκητικό αγώνα.

Όταν ερχόμασταν σήμερα και κατεβήκαμε στο χιονισμένο προαύλιο της Μονής ήταν σαν να βλέπουμε τον γέροντα να διακονεί.

Δύο σκέψεις μου ήρθαν:

Η πρώτη ότι πιθανότατα ο Όσιος Γέροντας Βησσαρίων θα ήταν και θα άνοιγε τον δρόμο από το χιόνι για να περάσουμε και να μην ταλαιπωρηθούμε έτσι απλά και ταπεινά και το δεύτερο ότι ίσως να φορούσε το πετραχήλι του και σε μία γωνία να εξομολογούσε αυτό το ευλογημένο διακόνημα, το οποίο το έκανε παντού και στο μοναστήρι αλλά και ξεπερνώντας αυτήν αυστηρή παράδοση της Ορθοδοξίας εξέρχονταν από το μοναστήρι κυρίως την περίοδο της Τεσσαρακοστής για να διέλθει όλη τη Φθία όπως μας λέει και το τροπάριο και να συναντήσει όλους τους ανθρώπους και να γίνει κήρυξ ένθεος, ποιου πράγματος;

Της ανάγκης της μετανοίας ενός εκάστου, να μετανοήσουμε δηλαδή και να βρούμε τον εαυτό μας και να βρούμε αυτό το οποίο συνεχίζει ο υμνογράφος να μας λέγει: τον Χριστόν που βρίσκεται μέσα σε κάθε καρδιά ανθρώπινη, η οποία αγαπά τον Χριστό και έχει την Χριστού αγάπησιν μέσα στην καρδιά του και ήξερε ο Άγιος και στα δύσκολα χρόνια της βιωτής του και όταν ήρθε η περίοδος της κατοχής, αλλά και όταν ήρθε η περίοδος της πείνας ήξερε ότι πρώτα έπρεπε να θεραπεύσει τον άνθρωπο ως άνθρωπο και μετά κυρίως και δευτερευόντως άλλα ουσιαστικότερα να θεραπεύσει την ανάγκη της ψυχής του, γι' αυτό συνδέεται με την μετάνοια και με την ελεημοσύνη, μία ελεημοσύνη όμως η οποία δεν ήταν μονάχα έργους, αλλά ήταν κυρίως καρδιακή.

Όμως είναι συγκλονιστικό και το γεγονός ότι η απλότητα αυτή ήταν που τον οδήγησε σε ύψη πνευματικά, γιατί αυτή η απλότητα συνδεόταν με τις μεγάλες αρετές του μοναχικού βίου που μια από τις μεγαλύτερες είναι η υπακοή. Ήταν υπάκουος στον Ηγούμενο, ήταν υπάκουος στο θέλημα της Εκκλησίας. Ποτέ το θέλημά του δεν ήταν εναντίον του εκκλησιαστικού φρονήματος, αλλά πάντοτε διηκόνησε όπου κι αν βρισκόταν την Εκκλησία με αγάπη πολλή, τέτοια αγάπη η οποία τον οδήγησε, ώστε όλες τις ημέρες της ζωής του να τις περάσει διακονώντας δια υπακοής προς τον Επίσκοπο και στον Ηγούμενο και οδηγούμενος πάντοτε στην πνευματική του προκοπή.

Αυτό που ακολουθούσε στη ζωή τους συνέχεια είναι αυτό που λέει σε ένα άλλο σημείο ο υμνογράφος του «του Θεού τα εντάλματα τα έκανε πράξη στη ζωή του» δηλαδή τα θελήματα του Θεού έγιναν δικό του θέλημα, καθημερινό θέλημα της ζωής του. Έτσι πορευόταν στη ζωή του, δε σκεφτόταν κάτι που να έχει σχέση με τον δικό του θέλημα αλλά ακολουθούσε πάντοτε το θέλημα του Θεού γι' αυτό ακριβώς και από την Πελοπόννησο δια της Κορίνθου όπως μας είπε ο Σεβασμιώτατος, βρέθηκε στη Θεσσαλία και από τη Θεσσαλία εδώ για να μείνει σε αυτό τον τόπο. Όμως όπου και αν πέρασε άφησε το σημάδι της παρουσίας της πραότητας, της αγαθότητας, της ενότητας, της αγιότητας.

Εδώ όμως στην Φθιώτιδα αναδείχθηκε ως πραγματικός Άγιος. Όλοι όσοι ζείτε εδώ στην περιοχή πραγματικά γνωρίζετε καλύτερα από εμένα την αγιότητα του Γέροντος, γιατί τον γνωρίσατε, γιατί είχατε την ευκαιρία να συνομιλήσετε μαζί του, γιατί είδατε την ταπεινότητα και τη διάθεσή του για διακονία».

Στην Ιερά Ακολουθία παραβρέθηκαν μεταξύ των πιστών: Ο Δήμαρχος Λαμιέων κ. Πανουργιάς Παπαϊωάννου, ο θεματικός Αντιπεριφερειάρχης κ. Κωνσταντίνος Αποστολόπουλος, ο Διοικητής της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Ν. Φθιώτιδος Αντιπύραρχος Χρήστος Πλουμάκης, εκπρόσωποι των Ενόπλων Δυνάμεων και των άλλων Σωμάτων Ασφαλείας, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λαμιέων κ. Σεραφείμ Πρέντζας και η Αντιδήμαρχος κ. Ευαγγελία Ματσούκα και λοιποί αυτοδιοικητικοί.

© Δημήτρης Ανάγνω